

В. Гришин

ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ДІЯЛЬНОСТІ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ

V. Hryshyn

ISSUES OF DEVELOPMENT OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN THE ACTIVITIES OF LOCAL AUTHORITIES

Інформаційні технології стрімко стали ключовим двигуном розвитку комунікаційних процесів в органах державної влади. У цій сфері активно використовуються системи електронного документообігу, державні портали, системи електронних платежів, цифрові ідентифікаційні сервіси та інші інструменти для оптимізації адміністративних процесів та підвищення ефективності управління.

Сьогодні інформаційно-комунікаційні технології активно впроваджуються у сфері державного управління в таких ключових напрямках: електронне урядування, цифровий документообіг, хмарні технології, блокчейн, Інтернет речей, аналітичні системи Big Data, штучний інтелект, рішення з кібербезпеки, електронні виборчі системи та мобільні додатки для громадян.

Слід відзначити, що разом із загальнодержавним напрямом розвитку інформаційно-комунікаційних технологій неабиякої актуальності набуває їх впровадження та розвиток на місцевому рівні. Беручи до уваги поточну ситуацію в країні, важливість комунікації між владою та громадянами важко переоцінити. Це не втратить своєї важливості й актуальності та після завершення військових дій.

Нині спостерігаються високі темпи розвитку інформаційно-комунікаційних технологій в органах державної влади в Україні, особливо з огляду на цифрову трансформацію, яка активно відбувається в країні. Однак разом із тим рівень функціонування інформаційно-комунікаційних систем в Україні суттєво відрізняється залежно від регіону. Якщо в великих містах рівень взаємодії влади з мешканцями набуває сталого розвитку, то районні та місцеві громади потребують значної уваги в цьому питанні. Єдиний елемент комунікаційного процесу, який більш-менш функціонує на задовільному рівні — це інформування громадян. Інші елементи або взагалі відсутні, або перебувають на дуже низькому рівні. Це стосується наступних напрямів:

- консультації з громадянами (електронні петиції, обговорення нормативно-правових актів, громадські слухання);
- участь в ухваленні рішень (референдуми, місцеві ініціативи, громадські ради);
- зворотний зв'язок та звернення громадян (електронні звернення, гарячі лінії, особисті прийоми);
- електронна демократія (електронне голосування, онлайн-обговорення, форумні дискусії, платформи для участі в управлінні);
- прозорість і підзвітність (відкриті дані, звіти депутатів та посадових осіб, аудит та громадський контроль);
- інтерактивна комунікація (чатботи, мобільні додатки).

Усі ці перспективні напрями розвитку потребують значних фінансових, технічних, кадрових та інших ресурсів.

Серед шляхів розвитку цифрових комунікаційних процесів між владою та громадянами є створення модульної цифрової системи «Розумного міста» (Smart City). Такі міста, як Київ, Львів, Одеса, Харків і Вінниця, активно працюють над складовими проекту Smart City. Населені пункти нижчих рівнів позбавлені такої можливості через низку причин, серед яких: брак фінансових ресурсів, недостатня кваліфікація персоналу, консерватизм і бюрократія, супротив з боку населення, відсутність політичної волі. Вирішення цих питань буде сприяти впровадженню нових технологій для забезпечення широкої та доступної комунікації між населенням і владою.

Д. Михайліченко

ТЕХНОЛОГІЇ ФЕЙКОВИХ НОВИН У СОЦІАЛЬНИХ МЕДІА ПІД ЧАС ВІЙНИ

D. Mykhailichenko

FAKE NEWS TECHNOLOGIES IN SOCIAL MEDIA DURING WAR

Дослідження технологій фейкових новин у соціальних медіа під час війни є надзвичайно актуальним у сучасному світі. У зв'язку зі зростанням впливу соціальних мереж на формування громадської думки, поширенням дезінформації та маніпуляційної інформації стає дедалі важливіше розуміти, як саме використовуються технології фейкових новин під час конфліктів. Військові конфлікти створюють сприятливе середовище для поширення дезінформації та маніпуляційної інформації через соціальні мережі. Фейкові новини можуть використовуватися для маніпулювання громадською думкою, підірвання довіри до ЗМІ та державних інституцій, а також для відволікання уваги від справжніх подій.

Серед українських дослідників із цієї теми слід відзначити таких авторів: Є. Глушук, І. Літвінчук, В. Мартиненко, Н. Шульська, А. Новік, О. Гороховський, які здійснили ґрунтовний аналіз ключових тем фейкових новин, механізми їх поширення та технології використання соціальних медіа.

Дослідження методів та стратегій поширення фейкових новин під час військових конфліктів через соціальні мережі, а також їхній вплив на громадську думку та суспільство можливі через:

- 1) визначення технологій та алгоритмів соціальних мереж у поширенні фейкових новин під час війни;
- 2) аналіз впливу фейкових новин через соціальні мережі на громадську думку під час війни;
- 3) пропозицію рекомендацій щодо протидії поширенню фейкових новин у соціальних мережах під час військових конфліктів.

Фейкові новини — це неправдива, маніпулятивна або обманлива інформація, яка представлена як новини або факти. Це може бути вигадана інформація, спотворення фактів, маніпуляція з метою впливу на громадську думку або досягнення певних цілей. Одним з основних негативних наслідків фейкових новин є спотворення об'єктивності та достовірності інформації, що може призвести до паніки, конфліктів, втрати довіри до соціальних медіа та загрози демократії.

Поширення фейкових новин у соціальних медіа під час війни є серйозною проблемою, що призводить до дезінформації суспільства, маніпуляцій та виникнення конфліктів не тільки всередині країни, а й на міжнародному рівні.